

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/20/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4219010199
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4219010199.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudkýň JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Kováčovej, v trestnej veci obžalovanej Y. N., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní obžalovanej Y. N., proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 18.11.2019, sp. zn. 17T/18/2019, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 13.05.2020, takt

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovanej Y. N., narodenej XX.X.XXXX v Q., trvale bytom F. - U. č. XXX,

u k l a d á

Podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona účinného do 31.07.2019 (ďalej len „Trestný zákon“), za zistených poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno k/, písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona, nezistiac priťažujúce okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 54 Trestného zákona trest povinnej práce vo výmere 100 (jednoto) hodín.

Podľa § 55 odsek 1 Trestného zákona je obžalovaná povinná vykonať trest povinnej práce najneskôr do 1 (jedného) roka od nariadenia výkonu tohto trestu.

Podľa § 55 odsek 3 Trestného zákona je obžalovaná povinná vykonať trest povinnej práce osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Komárno (ďalej len súd I. stupňa) bola obžalovaná Y. N. (ďalej len obžalovaná) uznaná vinnou z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa dopustila na tom skutkovom základe, že:

dňa 26. januára 2019 v čase okolo 08.00 hod. v katastrálnom území F. z parcely číslo C-V lesného porastu číslo 305A, ktorý je súčasťou lesného pôdneho fondu, odcudzila listnaté palivové drevo tvrdé v celkovom množstve 0,10 m³ drevnej hmoty tak, že ho vypílila a prichystala na odvoz, pričom bola pristihnutá hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Hurbanovo, ktorým konaním pre poškodené LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, so sídlom na Námestí SNP číslo 8 v Banskej Bystrici, IČO: 36 038 351, Odštepny závod Levice, Lesná správa Palárikovo, Remeselnícka číslo 79 spôsobila škodu v celkovej výške 6,- Eur a takto konala napriek tomu, že bola trestným rozkazom Okresného súdu Komárno, spisová značka 2T/39/18 z 20. apríla 2018, ktorý nadobudol právoplatnosť

8. mája 2018 uznaná vinnou z prečinu krádeže podľa ustanovenia § 212 odsek 2 písmeno d), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, za čo jej bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní deväť mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní dvanástich mesiacov.

Za to jej bol uložený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák. a bez zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov, na výkon ktorého bola podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko nebola v posledných 10 rokoch pred spáchaním činu vo výkone trestu odňatia slobody.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení podala odvolanie obžalovaná, ktoré odôvodnila prostredníctvom svojho obhajcu, kde sa domáhala zrušenia rozsudku vo výroku o treste s tým, aby jej bol uložený buď peňažný trest alebo trest povinnej práce. Nepodmienečný trest odňatia slobody vzhľadom na výšku škody považovala za neprimeraný.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrvala na podanom odvolaní a uviedla, že poberá iba sociálne dávky vo výške 55 eur, v súčasnosti je doma. Pokiaľ ide o prácu, pracovať by mohla, ale žiadnu prácu nemá. Súhlasila s uložením trestu povinnej práce s tým, že by pracovala v obci Bajč, o čom predložila súdu aj potvrdenie.

K predmetnému odvolaniu sa vyjadril prokurátor písomne, kde uviedol, že rozsudok súdu I. stupňa považuje za správny a zákonný, nezistil žiadny dôvod na zmenu napadnutého rozsudku. Poukázal na to, že pokiaľ obžalovaná namieta druh a výšku trestu, nepodmienečný trest jej bol uložený pre opakovanú recidívu, pričom podľa jeho názoru ide o rovnorodú špeciálnu recidívu a piaty skutok v poradí. Poukázal na jej predchádzajúce odsúdenia a podľa jeho názoru, tento trest je z hľadiska generálnej a individuálnej prevencie potrebný na prevýchovu obžalovanej a zabránenie jej v páchaní trestnej činnosti. Výkon trestu vzhľadom na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. por. jej nie je možné podmienne odložiť. Rovnako neboli splnené podmienky na uloženie peňažného trestu, pretože tento by nebola schopná zaplatiť vzhľadom na jej osobné a majetkové pomery, ako aj celej rodiny. Okrem toho sama uviedla, že drevo kradla z dôvodu, že nemala peniaze na jeho kúpu. Namietal tiež, že ani trest povinnej práce by v jej prípade nebol realizovateľný, vzhľadom k tomu, že by musela denne dochádzať z U. do F.. Tvrdil, že oba tieto tresty by boli v jej prípade nespravodlivé, pretože nie je možné akceptovať ich zahladenie vykonaním v zmysle ustanovenia § 92 ods. 2 Tr. zák. namiesto oveľa prísnejšieho zahladenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. V neposlednom rade prokurátor vo vyjadrení uviedol, že trestná činnosť obžalovanej má evidentný veľmi nebezpečný environmentálny rozmer, kde v čase exponenciálne narastajúcej globálnej klimatickej hrozbe nie je možné akceptovať, aby páchatelia podľa svojej ľubovôle, opakovane, drzo rúbali a poškodzovali stromy, ktoré sami nesadili, neokopávali, nepolievali, nehnojili a nijako sa na tvorbe lesa nepodieľali. Trestná represia v danom prípade je mimoriadne dôležitá a výška spôsobenej škody je z tohto hľadiska absolútne bezvýznamná. S poukazom na tieto skutočnosti navrhla odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť.

Na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovanou, Krajský súd v Nitre v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom bolo zistené, že odvolanie obžalovanej je dôvodné.

Odvolací súd sa výrokom o vine nezaoberal, nakoľko proti tomuto výroku obžalovaná ani prokurátor nepodali odvolanie a ani nebolo možné podať proti nemu odvolanie, pretože súd I. stupňa podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie o vine obžalovanej zo spáchania skutku, ktorý jej bol v obžalobe kladený za vinu. Poukazujúc na vyššie uvedené, nadriadený súd preskúmaval iba výrok o treste napadnutého rozhodnutia.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, pokiaľ ide o výrok o treste, uviedol, že vzhľadom k tomu, že obžalovaná sa priznala, skutok oľutovala a zároveň na hlavnom pojednávaní urobila vyhlásenie o vine, priznal jej dve poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., pričom nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. Pri ukladaní trestu uviedol, že vychádzal z ustanovenia § 34 Tr. zák. Trest jej ukladal podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. účinného do 31.07.2019 v sadzbe 6 mesiacov až 3 roky a keďže tohto sa dopustila v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za rovnaký trestný čin, ukladal jej nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov a na výkon trestu ju zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže nebola vo výkone trestu doposiaľ pre úmyselný trestný čin.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu na verejnom zasadnutí odvolací súd doplnil dokazovanie prečítaním spisov Okresného súdu Komárno, sp. zn. 2T/29/2016, 2T/70/2016, 2T/39/2018, 17T/18/2019, oboznámením fotokópie poštovej poukážky, z ktorej bolo zistené že 28.04.2020 škodu

v sume 6 eur uhradila, ako aj súhlasom Obce Bajč, že môže vykonávať v obci trest povinnej práce, odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste je potrebné zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por., z dôvodu, že trest, ktorý bol obžalovanej uložený je neprimerane prísny.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia, trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa ods. 4 horeuvedeného ustanovenia Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V prvom rade je potrebné vytknúť súdu I. stupňa, že sa nedostatočne zaoberal podmienkami vyplývajúcimi z ustanovenia § 34 Tr. zák., keď nevzal do úvahy všetky skutočnosti vyplývajúce z tohto ustanovenia a nepripojil si spisy, hoci išlo o spisy jeho vlastného súdu a neuviedol, na ktoré skutočnosti prihliadal pri ukladaní trestu.

Je potrebné uviesť, že z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaná v ňom má doposiaľ 4 záznamy. V konaní vedenom na Okresnej prokuratúre Komárno, sp. zn. 2Pv 122/15 bolo podmiennečne zastavené trestné stíhanie pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. a bola jej ustanovená skúšobná doba na 12 mesiacov. Keďže v tejto skúšobnej dobe sa neosvedčila, bolo pokračované v konaní a za tento prečin bola nakoniec v konaní 2T/70/2016 trestným rozkazom Okresného súdu Komárno zo dňa 27.07.2016 uznaná vinnou z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. a bol jej uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov, pričom bol zrušený výrok o treste uložený jej trestným rozkazom Okresného súdu Komárno, sp. zn. 2T/29/2016 zo dňa 19.04.2016, kde jej bol uložený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov. Skúšobná doba odsúdenej plynula od 29.04.2016 a skončila jej 29.04.2017, pričom do dnešného dňa, ako vyplýva z pripojených spisov, nebolo rozhodnuté o osvedčení sa, resp. neosvedčení sa odsúdenej v skúšobnej dobe. Odvolací súd riešil preto predbežnú otázku (zahľadenia tohto trestu) a dospel k záveru, keďže do roka od skončenia skúšobnej doby nebolo rozhodnuté o osvedčení sa, resp. neosvedčení sa odsúdenej, že sa v tejto skúšobnej sa osvedčila, pretože v období od 29.04.2016 do 29.04.2017 sa nedopustila žiadneho protiprávneho konania a nebola ani odsúdená. Následne bola odsúdená až trestným rozkazom Okresného súdu Komárno, sp. zn. 2T/39/2018 zo dňa 27.04.2018, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov, s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov a skúšobná doba jej plynula od 09.05.2018 do 09.05.2019. V tejto skúšobnej dobe sa dopustila prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., keď skutok, pre ktorý bola napadnutým rozsudkom uznaná vinnou a bol jej uložený trest, spáchala dňa 26.01.2019.

Odvolací súd po oboznámení sa s horeuvedenými spisami Okresného súdu Komárno dospel k záveru, že vo všetkých týchto prípadoch bola uznaná vinnou za prečiny krádeže spočívajúce v tom, že odcudzila drevo, pričom v dvoch prípadoch sa na ňu hľadí, akoby nebola odsúdená. V konaní 2T/29/2016 spôsobila škodu vo výške 5,10 eur, v konaní 2T/70/2016 spôsobila škodu vo výške 10,80 eur a v konaní 2T/39/2018 spôsobila škodu v sumu 5,10 eur. V tomto konaní bola spôsobená škoda krádežou dreva 6 eur.

S poukazom na horeuvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že prihliadnuť možno jedine na odsúdenie, kde trestným rozkazom Okresného súdu Komárno, sp. zn. 2T/39/2018 zo dňa 28.04.2018, právoplatným dňa 08.05.2018 jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov. Je pravdou, že pri spáchaní úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia nie je možné v zmysle § 49 ods. 2 Tr. zák. uložiť obžalovanej podmiennečný trest odňatia slobody. Avšak trest, ktorý bol obžalovanej uložený a to vo výmere 10 mesiacov nepodmiennečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, považoval odvolací súd vzhľadom na výšku spôsobenej škody, spôsob spáchania činu a jeho následok, ako aj pohnútku, ktorá obžalovanú viedla k spáchaniu tohto prečinu za neprimerane prísny. Je nutné uviesť, že obžalovaná, ako vyplýva zo spisu, vypílila dva kusy dreva o celkovom množstve 0,10m³, pričom podľa názoru odvolacieho súdu v žiadnom prípade nešlo o drevo, ktoré niekto v lese vysadil, ale išlo o náletovú drevinu (čo jednoznačne vyplýva zo zabezpečenej fotodokumentácie) a teda nie je možné súhlasiť s názorom prokurátora, že odcudzila

drevo z lesa, ktoré niekto sadil, o ktoré sa staral a pod. Uvedeným skutočnostiam zodpovedá aj hodnota odcudzeného množstva dreva, ktorá je 6 eur.

Vzhľadom k tomu bolo potrebné skúmať, či na prevýchovu obžalovanej nebude postačujúci aj iný, alternatívny trest. Pokiaľ ide o peňažný trest tak, ako to navrhovala obhajoba, tento trest odvolací súd nepovažoval za primeraný a ani na jeho uloženie neboli splnené podmienky uvedené v § 56 Tr. zák., pretože obžalovaná poberá iba sociálne dávky v sume 55 eur, je zrejmé, že nemá dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie peňažného trestu a je pravdou, že v dôsledku nedostatku finančných prostriedkov si drevo na kúrenie v zimných mesiacoch zabezpečovala týmto spôsobom. V danom prípade podľa názoru odvolacieho súdu, prichádzal do úvahy ďalší z alternatívnych trestov a to trest povinnej práce, s ktorým obžalovaná súhlasila a ktorý v zmysle § 54 Tr. zák. je možno uložiť vo výmere od 40 do 300 hodín a to v konaní o trestnom čine, kde horná hranica trestnej sadzby nepresahuje 5 rokov. Obžalovaná bola uznaná vinnou z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. účinného do 31.07.2019, kde je možné uložiť trest odňatia slobody na 6 mesiacov až 3 roky.

Po zhodnotení hľadísk rozhodných pre druh, výmer a účel trestu a v zmysle zásad uvedených v § 34 Tr. zák. odvolací súd dospel k záveru, že na prevýchovu obžalovanej bude postačujúce pôsobiť aj uložením trestu povinnej práce, ktorý trest má viesť obžalovanú k tomu, aby viedla riadny život, uvedomila si, že nie je možné zabezpečiť si akékoľvek potreby bez práce a bez toho, aby riadne za ne zaplatila.

Po preskúmaní spisového materiálu krajský súd dospel k záveru, že u obžalovanej správne súd I. stupňa zistil dve poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., t.j. že sa priznala k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutovala a napomáhala orgánom činným v trestnom konaní a súdu, keď sa v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní k spáchaniu trestného činu priznala a súdu napomáhal tiež tým, keď na hlavom pojednávaní urobila vyhlásenie, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe v zmysle ustanovenia § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., ktoré súčasne podľa § 257 ods. 7 Tr. por. súd I. stupňa prijal. Okrem toho jej priznal aj ďalšiu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. k/ Tr. zák., keď dobrovoľne uhradila spôsobenú škodu. Príťažujúce okolnosti zistené neboli.

Za primeraný považoval odvolací súd trest povinnej práce v celkovej výmere 100 hodín s tým, že tento trest je obžalovaná povinná vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu a to osobne, vo svojom voľnom čase a bez nároku na odmenu. V prípade, že obžalovaná v čase výkonu tohto trestu nebude viesť riadny život alebo zavinene nevykoná práce v určenom rozsahu, súd premení trest povinnej práce alebo jeho zvyšok na trest odňatia slobody tak, že za každé dve hodiny nevykonanej práce nariadi jeden deň nepodmienečného trestu odňatia slobody a zároveň rozhodne o spôsobe výkonu tohto trestu.

Takto uložený trest je podľa názoru odvolacieho súdu dostatočný na nápravu obžalovanej, zároveň vyjadruje jej morálne odsúdenie a zohľadňuje všetky aspekty generálnej, ako aj individuálnej prevencie. Z horeuvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.